



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Náchodě rozhodl soudcem Mgr. Stanislavem Findejsem
ve věci

žalobce: **BERIL - EXIM s.r.o.**, IČ: 25945840, adresa: Vysokov 140, 549 12, zast.
JUDr. Marie Vondráčková, advokát se sídlem: Zborovská 19, 150 00 Praha 5

proti

žalovaný: **Traffictrade s.r.o.**, IČ: 27192083, adresa: Zahradní 399, 252 29 Karlík, zast.
JUDr. Petra Budíková, advokát se sídlem: Platněřská 2, 110 00 Praha 1

za účasti **Deutsche Leasing ČR, spol. r.o.**, IČ: 25723758, adresa: Plzeňská 3217/16,
vedlejšího 150 00 Praha 5, zast. JUDr. Monika Novotná, advokát se sídlem: Platněřská 2,
účastníka: 110 00 Praha 1

- o vydání věci

t a k t o :

- I. Žaloba, ve které se žalobce domáhá vydání čerpadla betonové směsi AUTOČERPADLO [REDACTED], [REDACTED], podvozek MERCEDES-BENZ, [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], barva podvozku – [REDACTED], které bylo předmětem prodeje kupní smlouvy č. 02/09/09AB ze dne 29.9.2009 uzavřené mezi společnostmi BERIL – EXIM s.r.o., jako prodávajícím, a společnostmi Traffictrade s.r.o., jako kupujícím, **se zamítá.**

- II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku, 315.244,68,--Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupkyně žalovaného.
- III. Žalobce **je povinen** zaplatit vedlejšímu účastníkovi na náhradě nákladů řízení částku 305 808,--Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupkyně vedlejšího účastníka.
- IV. Žalobce **je povinen** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Náchodě na náhradě nákladů řízení částku 5.017,--Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d ň ě n í:

Žalobce se domáhal vydání čerpadla betonové směsi AUTOČERPADLO [REDACTED], [REDACTED], podvozek MERCEDES-BENZ, [REDACTED], [REDACTED], barva podvozku – [REDACTED], které bylo předmětem kupní smlouvy č. 02/09/09AB ze dne 29.9.2009 uzavřené mezi společností BERIL – EXIM s.r.o., jako prodávajícím, a společností Traffictrade s.r.o., jako kupujícím. Žalobce svůj nárok odůvodnil tím, že nebyla splněna podmínka přechodu vlastnictví ke zboží, tedy podmínka zaplacení kupní ceny.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že podle jeho názoru kupní cena byla zaplacená a to formou zápočtu. Navrhl žalobu zamítnout s tím že žalovaný je vlastníkem čerpadla betonové směsi.

Vedlejší účastník se vyjádřil shodně se tvrzením žalovaného.

Z kupní smlouvy ze dne 27. září 2009 má soud za prokázané, že účastníci uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo čerpadlo betonové směsi AUTOČERPADLO [REDACTED], [REDACTED], podvozek MERCEDES-BENZ, [REDACTED], [REDACTED], barva podvozku – [REDACTED], Kupní cena byla sjednána v celkové výši 580.720,-- EUR. Účastníci si ujednali, že žalovaný se stane vlastníkem věci po úplném uhrazení celkové kupní ceny.

Z nesporného prohlášení účastníků má soud za prokázané, že žalovaný zakoupil AUTOČERPADLO [REDACTED], [REDACTED], podvozek MERCEDES-BENZ, [REDACTED], [REDACTED], barva podvozku – [REDACTED] a že kupní cena činila 14.622.530,- Kč. Účastníci dále učinili nesporným, že žalovaný AUTOČERPADLO [REDACTED], [REDACTED], podvozek MERCEDES-BENZ, [REDACTED], [REDACTED], převzal a v současné době je má ve svém držení.

Z faktury číslo 209067 má soud za prokázané, že žalobce dne 29. září 2009 vyúčtoval žalovanému kupní cenu za AUTOČERPADLO [REDACTED], [REDACTED],

podvozek MERCEDES-BENZ, [REDAKCE], [REDAKCE], ve výši 14.622.530,- Kč. Termín splatnosti byl stanovena 13. října 2009.

Ze smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 12. října 2009 má soud za prokázané, že vedlejší účastník postoupil žalovanému částku 21.755.859,79,- Kč. Pohledávka měla vzniknout tak, že žalobce převzal ručitelský závazek za dluh [REDAKCE] a to na základě Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007.

Postoupeny byly následující pohledávky:

- dlužná pohledávka na leasingové splátky ve výši 2.227.702,70 Kč,
- úrok z prodlení z nezaplacené leasingové splátky ve výši 16.093,98 Kč,
- úrok z prodlení z nezaplacené leasingové splátky ve výši 15.967,13 Kč a dále úrok ve výši 0,05 % denně z částky 220.934, 20 Kč od 16. ledna 2008 do zaplacení, úrok z prodlení z částky 401.353,70 Kč ve výši 0,05 % denně od 16.2. 2008 do zaplacení, úrok z prodlení z částky 401.358,70 Kč ve výši 0,05 % denně od 16.3. 2008 do zaplacení, úrok z prodlení z částky 401.353,70 Kč ve výši 0, 05 % denně od 16.4. 2008 do zaplacení, úrok z prodlení z částky 401.353,70 Kč ve výši 0,05 % denně od 16.5. 2008 do zaplacení, úrok z prodlení z částky 401353,70,- Kč ve výši 0,05 % denně od 16.6. 2008 do zaplacení,
- smluvní pokuta ve výši 15.378.396,99 Kč,
- úrok z prodlení z částky 15.378.396,99 Kč ve výši 0,05 % denně od 1. července 2008 do zaplacení.

Z oznámení o postoupení pohledávky ze dne 12. října 2009 má soud za prokázané, že žalovaný a vedlejší účastník oznámili žalobci, že mezi nimi došlo k postoupení pohledávky ve výši 21.755.859,79,- Kč, když tato částka je součtem nezaplacených leasingových splátek, smluvní pokuty a úroků ke dni 30. září 2009.

Ze zápočtu pohledávek ze dne 12. října 2009 má soud za prokázané, že žalovaný započtl oproti kupní ceně za AUTOČERPADLO [REDAKCE], [REDAKCE], podvozek MERCEDES-BENZ, [REDAKCE], [REDAKCE], svoji pohledávku, kterou získal na základě shora uvedené smlouvy o postoupení pohledávek a to ve výši 14.622.530,- Kč. Zbývající část postoupené pohledávky byla započtena proti kupní ceně za jiné zboží.

Z výpisu z účtu ze dne 20. října 2009 má soud za prokázané, že žalovaný doplatil zbytek kupní ceny za čerpadlo betonové směsi na podvozku MAN, který byl zůstatkem kupní ceny po shora popsáném zápočtu pohledávek.

Ze smlouvy o leasingu s opcí ze dne 19. října 2009 má soud za prokázané, stejně jako ze dodatku k této leasingové smlouvě a protokolu o převzetí předmětu leasingu pro zpětný leasing a faktury ze dne 13.10. 2009, že žalovaný prodal vedlejšímu účastníkovi zboží s úmyslem zpětně si pronajmout a uzavřít k tomuto zboží leasingovou smlouvu.

Z kupní smlouvy ze dne 22. května 2007 má soud za prokázané, že žalobce prodal kupujícímu [REDAKCE] autojeřáb [REDAKCE].

Ze smlouvy o finančním leasingu ze dne 1. června 2007 má soud za prokázané, že vedlejší účastník uzavřel smlouvu o finančním leasingu s nájemcem panem [REDACTED]. Předmět leasingu nabyl vedlejší účastník kupní smlouvou popsanou níže. Zbožím byl autojeřáb [REDACTED] a dohodnutá kupní cena bez DPH byla 741.000,--EUR.

Z originálu Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 stejně jako ze všech kopií této dohody, které byly soudu předloženy, má soud za prokázané, že vedlejší účastník jako pronajímatel, žalobce jako vedlejší účastník smlouvy a pan [REDACTED] jako nájemce, uzavřeli dohodu jejímž předmětem bylo postoupení práv z leasingové smlouvy na autojeřáb [REDACTED] ve prospěch žalobce pro případ, že by [REDACTED] neplnil své povinnosti z leasingové smlouvy, zejména pokud by neplatil řádně leasingové splátky. Účastníci se výslovně dohodli, že jestliže [REDACTED] bude v prodlení se splněním jakékoliv povinnosti vyplývající z leasingové smlouvy, zejména dostane-li se do prodlení s úhradou minimálně dvou leasingových splátek či částí těchto splátek, vedlejší účastník písemně vyzve žalobce, aby tyto závazky splnil ve lhůtě patnácti dnů, pokud by žalobce tento svůj závazek splnil, přešla by na něj veškerá práva a povinnosti z leasingové smlouvy. Součástí této dohody byl i ručitelský závazek žalobce, že pokud [REDACTED] nebude plnit své závazky z leasingové smlouvy, splní je za něj žalobce sám.

Z dohody o záměně účastníků kupní smlouvy ze dne 26. června 2007 má soud za prokázané, že žalobce, vedlejší účastník a [REDACTED] se dohodli na tom, že do práv kupujícího [REDACTED] ze shora uvedené kupní smlouvy vstoupí vedlejší účastník.

Ze znaleckého posudku z oboru písmo znalec který Mgr. Aleše Čulíka má soud za prokázané, že na originálu shora uvedené dohody je pravý podpis [REDACTED] žalobce [REDACTED].

Z výzvy ke splnění povinnosti z ručitelského závazku ze dne 10. dubna 2008 má soud za prokázané, že vedlejší účastník vyzval žalobce ke splnění ručitelského závazku, který mu vznikl na základě jeho ručitelského prohlášení učiněného žalobcem v Dohodě o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007.

Z prohlášení žalovaného a vedlejšího účastníka má soud za prokázané, že žalovaný a vedlejší účastník věděli (a byli na tom domluveni), ještě před uzavřením smlouvy na předmět tohoto sporu, že kupní cenu uhradí formou zápočtu oproti závazku žalobce z ručení. Zároveň žalovaný a vedlejší účastník učinili nesporným, že o skutečnosti, že dojde ke zápočtu vzájemných pohledávek žalobce neinformovali.

Z rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. dubna 2009 má soud za prokázané, že [REDACTED] byla uložena povinnost zaplatit 2.227.702,70 Kč společně s úroky z prodlení a náklady řízení. Povinnost tuto částku zaplatit uložil Rozhodčí soud na základě leasingové smlouvy, jejímž předmětem byla autojeřáb [REDACTED] a skutečnosti že [REDACTED] nezaplatil část leasingových splátek. Účastníkem tohoto řízení byl zprvu i žalobce, a to z titulu jeho účasti v Dohodě o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007, však v rámci rozhodčího řízení uzavřel Rozhodčí soud, že jeho pravomoc není ve vztahu k žalobci dána.

Ze zápočtu vzájemných závazků a pohledávek ze dne 10.7. 2008 má soud za prokázané, že se žalobce a vedlejší účastník dohodli na zápočtu pohledávek tak, že z nároků vedlejšího účastníka z Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení byla započtena částka 500.000,- Kč (z titulu ručení), oproti pohledávce žalobce

ve výši 9.576.197,- Kč s tím, že po vzájemném započtení těchto pohledávek uhradil vedlejší účastník žalobci částku 9.076.197,- Kč.

Protože účastníci učinili některé skutečnosti nespornými, neprováděl soud ještě v této oblasti další důkazy, zejména se tato skutečnost dotýká obsahu policejního spisu vedeného u PČR krajského ředitelství policie [redacted] kraje odboru hospodářské kriminality detašované pracoviště [redacted], neboť tímto způsobem prokazované skutečnosti byly jak již uvedeno shora, učiněny nespornými.

Po provedeném dokazování a po zhodnocení všech skutkových zjištění má soud za prokázaný následující skutkový stav

Žalobce uzavřel dne 22.5.2007 se [redacted] kupní smlouvu, na základě které mu prodal autojeřáb [redacted] 1. června 2007 uzavřel vedlejší účastník a [redacted] leasingovou smlouvu, na základě které vedlejší účastník pronajal [redacted] autojeřáb [redacted]. Ve stejný den uzavřeli vedlejší účastník, [redacted] a žalobce Dohodu a převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení, na základě které se žalobce zavázal z titulu ručitého závazku zaplatit za [redacted] jeho závazky vyplývající z leasingové smlouvy za předpokladu, že je [redacted] nezaplatí sám. 26. června 2007 se [redacted], žalobce a vedlejší účastník dohodli, že do práv [redacted] vyplývajících z kupní smlouvy ze dne 22. května 2007 vstoupí vedlejší účastník. Protože [redacted] neplnil své závazky z leasingové smlouvy, vyzval vedlejší účastník žalobce, aby tyto závazky splnil sám. Žalobce se s vedlejším účastníkem dohodl na vzájemném zápočtu pohledávek. Jedna ze započítaných pohledávek byla pohledávka, která vznikla žalobci z Dohody o převodu práv a povinností a o ručení ze dne 1.6. 2007. Částečným plněním svého ručitého závazku žalobcem svůj závazek uznal. Následně žalobce neplnil své povinnosti z ručitého závazku a vedlejšímu účastníkovi dluh z leasingové smlouvy, který byl povinen hradit za [redacted] nezaplatil. Proto se vedlejší účastník dohodl se žalovaným na tom, že žalovaný od žalobce zakoupí dvě čerpadla betonové směsi, za které následně nezaplatí penězi, kupní cenu uhradí formou zápočtu oproti pohledávce, kterou mu vedlejší účastník postoupí. Vedlejší účastník ani žalovaný o tomto úmyslu žalobce neinformovali. Žalobce a žalovaný skutečně uzavřeli kupní smlouvu, na základě které prodal žalobce žalovanému AUTOČERPADLO [redacted], [redacted], podvozek MERCEDES-BENZ, [redacted], [redacted]. Poté co byla uzavřena kupní smlouva, vedlejší účastník postoupil žalovanému svoji pohledávku za žalobcem. Žalovaný postoupenou pohledávku, která vycházela ze shora popsaného obchodního vztahu mezi žalobcem, vedlejším účastníkem a [redacted], započtl oproti kupní ceně.

Podle § 409 odst. 1) z.č. 513/1991, Obchodního zákoníku se kupní smlouvou prodávající zavazuje dodat kupujícímu movitou věc (zboží) určenou jednotlivě nebo co do množství a druhu a převést na něho vlastnické právo k této věci a kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu.

Podle § 580 z.č. 40/1964 Sb. Občanského zákoníku mají-li věřitel a dlužník vzájemné pohledávky, jejichž plnění je stejného druhu, zaniknou započtením, pokud se vzájemně kryjí, jestliže některý z účastníků učiní vůči druhému projev směřující k započtení. Zánik nastane okamžikem, kdy se setkaly pohledávky způsobilé k započtení.

Podle § 358 z.č. 513/1991, Obchodního zákoníku jsou k započtení způsobilé pohledávky, které lze uplatnit u soudu. Započtení však nebrání, jestliže pohledávka je

promlčena, avšak promlčení nastalo teprve po době, kdy se pohledávky staly způsobilými k započtení.

Podle § 364 z.č. 513/1991, Obchodního zákoníku lze na základě dohody stran započítat jakékoli vzájemné pohledávky.

Podle § 323 z.č. 513/1991, Obchodního zákoníku uzná-li někdo písemně svůj určitý závazek, má se za to, že v uznaném rozsahu tento závazek trvá v době uznání. Tyto účinky nastávají i v případě, kdy pohledávka věřitele byla v době uznání již promlčena. Za uznání nepromlčeného závazku se považují i právní úkony uvedené v § 407 odst. 2 a 3. Uznání závazku má účinky i vůči ručiteli.

Podle § 407 odst. 3) z.č. 513/1991, Obchodního zákoníku, plní-li dlužník částečně svůj závazek, má toto plnění účinky uznání zbytku dluhu, jestliže lze usuzovat, že plněním dlužník uznává i zbytek závazku.

Žaloba není důvodná.

Vedlejší účastník a žalobce uzavřeli dohodu o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a určení. Účastníci si sjednali, že pokud třetí osoba – [REDAKCE] - nesplní své povinnosti z leasingové smlouvy, poté práva a povinnosti z leasingové smlouvy vedlejšího účastníka přijdou na žalobce v okamžiku, kdy tento splní svoji povinnost z ručitelského závazku. Druhou částí dohody bylo ručitelské prohlášení žalobce, který prohlásil, že za [REDAKCE] zaplatí jeho závazky z leasingové smlouvy, pokud tak neučiní sám [REDAKCE]. Protože [REDAKCE] nesplnil své závazky z leasingové smlouvy, což je prokazováno nade vší pochybnost rozhodčím nálezem, poté povinnost splnit závazek [REDAKCE] vznikla žalobci z titulu ručení. Žalobce svůj ručitelský závazek nesplnil. Vedlejší účastník na to postoupil svoji pohledávku žalovanému. Žalovaný byl v té době dlužníkem žalobce a to na základě dvou kupních smluv, na základě kterých od žalobce koupil dvě čerpadla betonové směsi. Žalovaný poté, co se stal vlastníkem pohledávky za žalobcem tuto pohledávku jednostranně započtl. Tím došlo k úhradě kupní ceny a také k přechodu vlastnictví čerpadla betonové směsi na žalovaného.

Namítal-li žalobce, že zápočet, kterým byla uhrazena kupní cena je neplatný, pak soud se s takovým výkladem neztotožňuje. Zápočet pohledávek obsahoval veškeré náležitosti, byl srozumitelný a určitý. Soud neshledal jediný důvod, pro který by bylo třeba vyslovit neplatnost tohoto právního úkonu. Tvrdí-li žalobce, že započtená pohledávka ve výši 21.755.859,79 Kč je složena z celé řady pohledávek, pak se v tomto názoru mýlí. Z obsahu právního úkonu je zcela zřejmé, že započítávaná pohledávka se skládá z pohledávky samé a příslušenství této pohledávky. Nelze tedy konstatovat tak, jak to učinil žalobce, že by se snad jednalo o řadu samostatných pohledávek. Soud je přesvědčen, že v tomto konkrétním případě nelze aplikovat rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16.7. 2008 sp.zn. 29 Odo 1021/2006, či judikáty, které se tímto rozhodnutím souvisí. Zápočet pohledávek jednoznačně určuje, proti kterým pohledávkám žalobcem žalovaný svoji pohledávku započítává. Soud v této části právního úkonu neshledal žádnou pochybnost o jeho určitosti.

Namítá-li žalobce, že zápočet pohledávek je neplatný, protože došlo k započtení nesplatné pohledávky oproti pohledávce nesplatné, potom je třeba odkázat na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 32 Odo 1143/2004, kde právní věta zní : „...V občanskoprávních závazkových vztazích i obchodních závazkových vztazích lze jednostranně započíst splatnou pohledávku

proti pohledávce, která ještě není splatná. Zánik pohledávek v takovém případě nastane okamžikem, kdy projev vůle směřující k započtení dojde věřiteli pohledávky, která ještě není splatná...“. Soud v odůvodnění na tento judikát zcela odkazuje.

Namítal-li žalobce neplatnost kupní smlouvy, kterou žalovanému čerpadlo betonové směsi prodal, když neplatnost smlouvy spatřuje v omylu, který žalovaný vyvolal, pak ani této námitce soud nepřisvědčil.

Právní závěr soud zakládal na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28 Cdo 1988/2006 kdy právní věty zní : „...I. Omyl u právního úkonu je podstatný jen tehdy, týká-li se právního důvodu, resp. předmětu, a to buď totožnosti předmětu anebo podstatné vlastnosti předmětu, osoby, popřípadě jiné skutečnosti, která byla pro uskutečnění právního úkonu podle projevené vůle subjektu rozhodující. II. O omyl, který lze omluvit, se nejedná tehdy, kdy jednající osoba, která se omylu dovolává, měla možnost se takovému omylu vyhnout vlastní pečlivostí při seznání skutečností pro uskutečnění právního úkonu rozhodujících....“

Soud nemá, ve smyslu citovaného judikátu, za zásadní skutečnost, jakým způsobem bude uhrazena kupní cena. Vlastní prohlášení žalovaného o tom, že zaplatí kupní cenu převodem finančních prostředků na účet žalobce, aniž by se zmínil o možnosti zápočtu (který měl v úmyslu provést), neznamená, že by se jednalo o podvodné jednání. Kupující obecně není povinen informovat prodávajícího o tom, zda-li kupní cenu zaplatí převodem peněz či jiným způsobem, například započtením. Forma úhrady je právem kupujícího, nesjednají-li si účastníci smlouvou něco jiného. Pokud by prodávající, v tomto případě žalobce, měl otázku zaplacení kupní ceny výhradně převodem peněz za zásadní, pak měl možnost si tuto povinnost smluvně zajistit případně si vyžádat zálohu či požadovat zaplacení kupní cenu před dodáním zboží. Soud má tedy za to, že žalobce nevynaložil dostatečnou opatrnost při zajištění svých zájmů a lze tedy analogicky aplikovat shora uvedený judikát. Z tohoto důvodu se žalobce ani nemůže dovolávat neplatnosti právního úkonu proto, že jej učinil v úmyslně vyvolaném omylu.

Soud právní úkon – kupní smlouvu či zápočet pohledávek – nepovažuje za neplatný ani z důvodu, že by tato smlouva byla uzavřena v rozporu s dobrými mravy či pravidly poctivého obchodního styku. Zmiňoval-li žalobce tuto možnost, pak je třeba uvést, že dobrých mravů či pravidel poctivého obchodního styku se může dovolávat pouze ten, kdo je neporušuje. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům ohledně existence dluhu žalobce, má soud za to, že žalobce jako první porušil pravidla poctivého obchodního styku tím, že neuhradil svůj závazek z obchodně právního vztahu a vedlejší účastník pouze našel způsob, jak svoji pohledávka, do té doby obtížně vymahatelnou, umořit.

Co se týče námitek žalobce týkajících se pravosti a správnosti Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007, pak na rozdíl od žalobce má soud tuto smlouvu za platnou a pravou. Opět je soud nucen zmínit neopatrnost, s jakou žalobce do uzavření tohoto obchodu vstoupil. Lze jen stěží uvěřit, že by žalobce uzavřel smlouvu, kterou by se vystavoval riziku plnění ve výši několika milionů Kč, aniž by si nezajistil opis toho co podepsal. Soud nevěří tvrzení žalobce, že mu byla Dohoda o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 poprvé doručena až následující rok. V této souvislosti musí soud připomenout anabázi, kterou byl nucen absolvovat, aby se vůbec dostal k originálu Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007. Všichni účastníci uváděli, že originál dohody nemají, byť z policejního spisu zcela jasně vyplynulo, že žalobci byla tato dohoda policií

vydána. Jen náhodou se podařilo zajistit originál dohody přímo z policejního spisu a to proto, že Policie České republiky dosud nevrátila originál této dohody jeho vlastníkovvi [REDACTED]. Podivná neochota účastníků předložit soudu originál Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007, a skutečnost, že v policejním spise byla obsažena posledně originální verze dohody, vedla soud k poněkud krkolomnému řešení, které se týkalo předložení originálu dohody soudu. Zamítl-li soud v první fázi návrh na předložení této dohody, činil tak proto, že měl k dispozici úředně ověřené opisy a byl přesvědčen o dostatečnosti takového důkazu. Po zvážení všech okolností však dospěl k názoru (zejména proto, že žalobce poukazoval na vlastnosti samotného originálu), že umožní předložení originálu dohody, avšak za takových podmínek, které zcela jednoznačně zamezí ztrátě posledního originálu.

Znalecký posudek zcela jednoznačně potvrdil, že originál Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 podepsal [REDACTED] žalobce [REDACTED].

Soud neuvěřil tvrzení žalobce, že s dohodou bylo manipulováno tak, že by do této dohody byl následně vepsán či vsít jiný text, než žalobce podepsal. K tomuto závěru soudu nepostačil fakt, že listina byla více jak jednou sešita. Žalobce nenavrhl žádný důkaz, který by svědčil o tom, že existuje jiný text, ke kterému by bylo možné poslední stranou dohody připojit. Dohoda samotná či jednotlivé listy na sebe jazykově i logicky navazují a soud v textu této dohody neshledává žádné nelogičnosti či dodatečné upravené části. Znovu je třeba zmínit skutečnost, že pokud by žalobce podepsal listinu jinou, a vynaložil by dostatek opatrnosti, měl by tuto listinu k dispozici a soudu by ji jako důkaz toho, že došlo k manipulaci s dohodou, předložil. Soud je však přesvědčen o tom, že žalobce skutečně podepsal listinu, která byla soudu předložena a že následné námítky žalobce jsou pouhým pokusem o „opravu“ lehkomyšlného postupu žalobce v době, kdy byla celá záležitost uzavírána. Žalobce nemůže svoji nedbalost v rámci uzavírání obchodního případu transformovat na omyl či podvod, tím spíše, že neprokázal, že by ke pozměňování či falšování listiny došlo. Žalobce ve svém podání ze dne 13.5. 2011 v bodě I. dokonce přiznává, že nějaké ručení za pana [REDACTED] převzal. Uvádí sice, že se zavázal k plnění za [REDACTED] v případě, že nezaplatí dvě splátky z leasingové smlouvy, avšak podle obsahu tohoto podání je zřejmé, že žalobce již přesně neví, jaký to byl vlastně obsah ručitélského závazku.

Namítá-li žalobci, že smlouva o postoupení pohledávky ze dne 12.10. 2009 by mohla být neplatná proto, že je uvedené nesprávné číslo leasingové smlouvy, o tom má soud za to, že se jedná o tiskovou chybu, která smlouvu neplatnou nečiní.

Namítá-li žalobce, že Dohoda o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 stejně jako leasingová smlouva samotná byly uzavřeny dříve, než vedlejší účastník nabyl vlastnické právo k předmětu leasingu, tedy jeřábu [REDACTED] a z tohoto důvodu je, jak leasingová smlouva tak i Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007, neplatná, pak ani v této části soud žalobci nedal zapravdu.

Soud má za to, že podpisem leasingové smlouvy a případně i smluv, které s leasingovou smlouvou souvisí předtím, než pronajímatel věc pořídí, je obvyklou obchodní zvyklostí. Proto také nemá soud z tohoto důvodu smlouvu o leasingu i dohodu o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy o ručení za neplatné. Zde je třeba předeslat, že leasingová smlouva je smlouvou nepojmenovanou. Nelze ji tedy podřadit pod režim nájemní smlouvy a

dovodit, že leasingový pronajímatel musí být vždy a za všech okolností nejprve vlastníkem předmětu leasingu a teprve potom může uzavřít a leasingovou smlouvu. Podle názoru soudu je jedním ze závazků leasingového pronajímatele předmět leasingu pořídit a teprve splněním této povinnosti – podmínky - mohou nastat účinky leasingové smlouvy či smluv, které s leasingovou smlouvou souvisí. Pokud by totiž leasingový pronajímatel předmět leasingu nezajistil, zanikla by taková leasingová smlouva pro nemožnost plnění. Soud má tedy tento postup za přípustný a nezastává názor, že by tento postup mohl založit neplatnost smluv.

Soud nemá leasingovou smlouvu i Dohodu o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 za neplatné ani proto, že přílohy v dohodě a smlouvě, k nim nejsou a nebyly pevně připojeny. Podstatné je, zdali přílohy v dané chvíli existovaly a účastníci jejich obsah znali a jejich obsah mohl zjistit i soud. To má v dané věci soud za prokázané.

Soud nemá za podstatné, zdali předložená Dohody o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 splňuje „štábní kulturu“ vedlejšího účastníka při uzavírání smluv či nikoliv. Podstatné je, zdali dohoda srozumitelně a určitě zachycuje vážnou a svobodnou vůli účastníků smlouvy. Nikoliv to, zda je vyhotovena na hlavičkový papír vedlejšího účastníka, je řádně sešita a podobně. Soud nevylučuje, že pokud by tyto skutečnosti společně s dalšími provedenými důkazy tvořily uzavřený kruh, ze kterého by bylo možné dovodit neplatnost smlouvy, že by takový závěr učinil. V tomto konkrétním případě však takto uzavřený kruh důkazů a tvrzených skutečností svědčící o pozměnění listin soud našel a proto neuzavřel, že Dohoda o převodu práv a povinností z leasingové smlouvy a o ručení ze dne 1. června 2007 byla změněna či zfalšována.

O nákladech řízení žalovaného rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Protože byl žalovaný ve věci plně úspěšný, má právo na náhradu nákladů řízení sestávajících odměny za zastupování advokátem ve výši Kč 244.240,--Kč dle § 3 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 484/2000 Sb., 8 režijních paušálů za 8 úkonů právní pomoci po 300,-- Kč, celkem 2.400,--Kč, ztráty času 7.000,--Kč za 70 půlhodin po 100,--Kč, cestovného 9.063,90,--Kč za cestu 5x Praha Náchod a zpět osobním automobilem [REDAKCE] RZ [REDAKCE], o průměrné spotřebě 7,3 l nafty/100km a ceně nafty a opotřebení dle vyhlášky, a 20% DPH, celkem tedy 315.244,68,--Kč. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náklady řízení k rukám zástupce účastníka.

O nákladech řízení vedlejšího účastníka rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Protože byl žalobce ve věci plně úspěšný, má právo na náhradu nákladů řízení sestávajících z odměny za zastupování advokátem ve výši Kč 244.240,--Kč dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb., 12 režijních paušálů za 12 úkonů právní pomoci po 300,-- Kč, ztráty času 7.000,--Kč za 70 půlhodin po 100,--Kč, a 20% DPH, celkem tedy 305 808,--Kč. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náklady řízení k rukám zástupce účastníka.

O náhradě nákladů řízení státu spojených se znaleckým posudkem soud rozhodl tak, že uložil neúspěšnému účastníku tyto náklady řízení zaplatit.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15ti dnů od doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím Okresního soudu v Náchodě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Náchodě dne 18. května 2011

**Mgr. Stanislav Findejs, v.r.
soudce**

Za správnost vyhotovení:

